

ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲವಿಗಳ ಪ್ರವಚನ ಜರುಗುತ್ತವೆ. ಶಿಲವೇರಿ ಶಿವಪ್ಪ, ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣ ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವು ಬಹುಭಾಷಿಕ ತತ್ವಪದಕಾರರಿದ್ದಾರೆ.

ಬಹುಭಾಷಿಕ ಮಾತು ಮತ್ತು ಬರಹದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಯಾಮವೆಂದರೆ, ಜನ, ಸಂತರು ಹಾಗೂ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಮನಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸುವುದು; ನನ್ನಜ್ಜಿ ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಗಾದೆ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸರಾಗ ಬೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಜಾರೇ ಜಾ ತಿರಬೋಕಿ, ನೀನೇ ಕಣೋ ಹನುಮಪ್ಪ ಅಂದರೆ ಅದೇನೊ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ' ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಂತೆ, ಮಾರವಾಡಿ, ಮರಾಠಿ, ತೆಲುಗು, ಕೊಂಕಣಿ, ತಮಿಳು ಮನೆಮಾತಿನವರು ಆಡುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅವುಗಳದ್ದೇ ಗಮಲಿದೆ. ಇದು, ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶಬ್ದ, ಗಾದೆ, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅನುಭವ, ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಪುತಿನರ 'ತಿರುನಕ್ಷತ್ರ', 'ಕೊಳಂದೆ' ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಕಟ್ಟಾಡಿ-ಬೊಳುವಾರರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುಗೊಂಡ ಬ್ಯಾರಿಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆವಾಹನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ನಾಗವೇಣಿಯವರ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಳುಭಾಷಿಕ ಕರಾವಳಿಯ ಅನುಭವ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಹೇಣಿಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಕಾರ್ನಾಡರ ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಕಣಿ ಮರಾಠಿ ಸಂವೇದನೆಯು ಸಾರಸ್ವತ ಮತ್ತು ಕಾಸ್ಮೊಪಾಲಿಟನ್ ಸಮಾಜದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲೇ ನಿಸಾರರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉರ್ದುಗನ್ನಡ ಚಹರೆಯು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಕನ್ನಡದ ಚಹರೆಗೂ 'ನಿಮ್ಮೊಡನಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮಂತಾಗದೆ', 'ರಂಗೋಲಿ ಮತ್ತು ಮಗ' ತರಹದ ಕವನಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗೂ, ಕವನಗಳ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಸ್ಥಿತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊರಗಿನದಾದ ರಂಗೋಲಿಗೆ, ಒಂದೇ ಮನೆಯ

ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳು ತೋರುವ ಸ್ಪಂದನೆಗಳನ್ನು 'ರಂಗೋಲಿ' ಕವಿತೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ರಂಗೋಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗನ ಸೆಳೆತವು, ಅಜ್ಜಿಯ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಜಾತ್ಯತೀತ ಬೆರೆಗಿನ ಅನುಭವವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುಗಳಿವು. ಇಂತಹ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುಗಳು, ಬಹುಭಾಷಿಕ ಬಹುಧಾರ್ಮಿಕ ಬಹುಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನರು ಕೂಡಿಬದುಕಲು ಬೇಕಾದ ತಿಳಿವನ್ನೂ ಹಂಚುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಬಹುಭಾಷೆಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ, ಕನ್ನಡದ ಜೊತೆಗೆ ಒಗಿತನ ಮಾಡುತ್ತ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಧಾರೆಯೆರವ ಅನಂತ ಪರಿಗಳನ್ನು ನಾವಿನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕನ್ನಡದ ಆದ್ಯತೆಗೆ ಚ್ಯುತಿರಾದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗಿನ ಸಮಸ್ತ ಭಾಷಿಕರೂ ತಂತಮ್ಮ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಸಂಕರಪಠ್ಯಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಕೊಡುಕೊಳ್ಳೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು, ನುಡಿಸಂಕರಪಠ್ಯಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಭಾಷೆಯ ಸಾಲು ಅಥವಾ ಪದ್ಯಖಂಡಗಳು ಒಂದಾದ ನಂತರ ಒಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ರಚನೆಗಳಿವು. ಇವು ಗಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಗದಗ ಸೀಮೆಯ ಶಿಶುನಾಳರು ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಪದ ರಚಿಸಿದಂತೆ, ಒಂದೇ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಭಾಷೆಯ ಚರಣಗಳು ಮಿಲನಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಕರಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಗುರುಪಂಥದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಜಾತಿಮತ, ಭಾಷೆ, ಸೀಮೆಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ; ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿಡುವ ಕೆಲಸ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ;